

[Freddy Madsen.]

isk valgdag i første omgang vil gavne EF-modstanderpartierne. Det er imidlertid demokratiets vilkår.»

Videre siges der:

»Reaktionen vil på længere sigt forhåbentlig blive, at meget store dele af befolkningen bliver aktivt interesseret i at deltage i EF-valg . . .«

Det er da vistnok her skåret ud i pap, at fremskridtspartiet er tilhængere af EF-valgene, at de beklager, at det i første omgang vil gavne modstanderpartierne, men det kan der blive rettet op på. Jeg synes ikke, der er nogen uklarhed her.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Anden omgang af ordførertalerne gjorde i hvert fald den nytte, at hr. Maigaard bad om sine himmelblå. Jeg troede nemlig, de var lyserøde, nu blev jeg så meget klogere. Men ud over dette enkelte punkt så blev jeg ærlig talt ikke meget klogere af at høre de indlæg, der kom.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at vi skulle deltage i arbejdet i markedsudvalget. Fremskridtspartiet er formentlig det eneste parti, der møder med 100 pct. af sine markedsudvalgsfolk til hvert evig eneste møde, så jeg synes ikke, den bemærkning var videre velplaceret.

Dernæst sagde hr. Hilmar Baunsgaard, at hans kritik mod os for teknisk dårligt formulerede forslag bare var udtryk for, at han var enig i det, som de tidligere ordførere havde sagt, men de tidligere ordførere havde ikke bebrejdet os noget med teknisk dårlige formuleringer. De havde været uenige i vores synspunkter på, hvordan demokratiet fungerer bedst, men det er noget helt andet, at vi kan have forskellige synspunkter og krydse klinger om det. I anden omgang kom hr. Hilmar Baunsgaard selv med et punkt, nemlig at indenrigsministeriet skulle holde rede på, hvem der anmelder kandidater, og hvornår de gør det. Det skal de under alle valgordninger, det skal de også under folketingsvalgsordningen, og det skal man også i kommunerne under kommunalvalgordningen. Der er intet nyt i vort forslag på det punkt sammenholdt med, hvad der gælder under en hvilken som helst valgordning.

Hr. Hilmar Baunsgaard kom med det sædvanlige postulat om, at fremskridtspartiet skulle have sagt, at de offentligt ansatte er nogle dovne nogle, der ikke gider bestille noget. Det er kun noget, hr. Hilmar Baunsgaard kender fra sine egne og ligesindedes, ikke fremskridtsfolks,

udtalelser. Noget sådant har fremskridtspartiet aldrig nogen sinde sagt.

Endelig afsluttede hr. Hilmar Baunsgaard med at citere Rousseau. Jeg glæder mig, til han kommer en hundrede sider længere frem i historien, så kommer han nemlig til en mand, der hed Voltaire, som sagde: jeg kan være rasende uenig med en modstander, men jeg vil kæmpe for hans rettigheder til at have de samme vilkår i debatten, som jeg selv har. Det skal hr. Hilmar Baunsgaard lægge sig mere på sinde end disse ting fra naturens muntre søn, hr. Rousseau, som han citerede.

Indenrigsministeren gentog sin tro på, at forslaget vil føre til en stemmeseddel så stor som en lokal telefonbog. Ja, det kan en folketingsvalgseddel og en kommunevalgseddel også blive. Vor tro er som sagt en anden. Tiden vil vise, om der virkelig skulle komme, som hr. Ole Espersen var inde på, 1.000 kandidater eller, som vi tror, når der kun skal vælges 16 alt i alt, måske noget, der ligner 300-400 kandidater i det allerallerværste tilfælde og formentlig kun et tocifret antal kandidater alt i alt og kun et antal kandidatlistes, som ligger i underkanten af – i værste fald lige i overkanten af – det, som radioen kan rumme, når det drejer sig om at give alle lejlighed til at udtale sig.

Endelig bad hr. Stetter om, at jeg her og nu skulle udtrykke fremskridtspartiets holdning til EF. Jeg har en begrænset taletid, og vores holdning til EF har lige så lidt med denne sag at gøre som vores holdning til Storebæltsbro eller folkekirke eller fri abort eller alt andet. Det her har intet med EF at gøre. Det her er et valglovsforslag, og derfor er det skrupforkert, når hr. Freddy Madsen mener at kunne læse i vores forslag – hvor vi i bemærkningerne udtrykker det almindelige demokratiske håb om størst mulig interesse for offentlige anliggender, størst mulig deltagelse i valgene – at der deri skulle ligge nogen som helst stillingtagen for eller imod EF. Det var en debat, man førte før den 2. oktober 1972. Det er ikke en debat, som der er nogen som helst grund til at føre i Anker Jørgensens Danmark, der gør sig mere og mere afhængig af de vesttyske banker og derfor tvinger os til at blive i EF. Når vi har fået skabt et økonomisk frit Danmark, så tager vi meget gerne den debat op igen, men det er ikke noget, der på nogen måde kan have nogen som helst aktualitet med den valutapolitik, vi fører i dette land under den nuvæ-